

Sham Dass Bhalla v. The State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਕੀ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕਟੌਪਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕਟੌਪਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਟੌਪਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ ਦਾਖਲ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਟੌਪਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਟੌਪਟ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਾਵਰ ਵੈਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) Thepetition.cis)ਅਨੁਸਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ, ਪਰ'(ਉੱਥੇ 11 ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜੀਆਰ ਮਜੀਠੀਆ ਜੇ.

ਸ਼ਾਮ ਦਾਸ ਬੱਲਾ,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ—ਜਵਾਬਦਾਰ।

1983 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 899 .

18 ਸਤੰਬਰ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸੇਵਾ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1978- ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 1, 14 ਅਤੇ ਨੋਟ ਟੂ ਆਰ.ਐਲ. 10—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 — ਐੱਸ. 71(2)-ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911— ਐੱਸ. 38(2)-ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਆਰਤਾ —1978 ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ— ਨਿਯੁਕਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਿਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯੁਕਤੀ। -ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ-ਪੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ - ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਨੋਟ ਟੂ ਆਰ.ਐਲ. 10— ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਸੰਕੀਰਤ ਨਿਰਮਾਣ—ਸਿਰਫ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ —1978 ਨਿਯਮ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। (ਪਰਾ 13)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡਹਾਕ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ 17)

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1978 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦਾ ਇਹ ਨੋਟ ਸਟਾਪ-ਗ੍ਰੇਪ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟ ਰਿਕਰੂਟ ਕਲਾਸ II ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਫਸਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੋਟ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫੁਟਨੋਟ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ।

(ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 17)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਸੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ :-

- (i) ਕੇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ;
- (ii) 'ਪੀ-11' 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ;
- (iii) i ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ i ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ 1 ਹੈ ;
- (iv) ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਪੀ-11' 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ;
- (v) ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ;
- (vi) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
- (vii) ਪੇਸ਼ਗੀ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜ ਨੂੰ ਕਲਮਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- (viii) ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਵੀਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ੍ਰੀ ਟੀ.ਐਸ. ਬੱਗਾ, ਵਕੀਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਸ ਕੇ ਸਿਆਲ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੀ.ਬੀ., ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਅਨੁਜ ਰੌੜਾ, ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

Sham Dass Bhalla v. The State of Punjab and others
(G. R. IVIajithia, J.)

ਨਿਰਣਾ

ਜ਼ੀਆਰ ਮਜ਼ੀਠੀਆ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਮਿਤੀ 20 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ ਭੱਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 3 ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਹਵਾਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: -

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, 22 ਮਾਰਚ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ [ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਦਲ ਤੱਕ। (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕਮਿਸ਼ਨ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰੇਕ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਸ੍ਰ. ਨੰਬਰ	ਪੀਰੀਅਡ	ਸਹਿਮਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ	ਸਕੱਤਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ
1.	22-3-69 to 22-6-69	(Ch. 71EA(L)/393/69/8127, dt. 19-4-69	(Ch . 51) Nemo No. 1589-CI(ASOD) 69(7116, dt. 18-3-69
2.	23-6-69 to 22-9-69	(Ch. 87)-do-/ 13451, dt. 27-6-69	(Ch. 95) 8494-CI (ASO-I)-69/8034, dt. July/69
3.	23-9-69 to 22-12-69	(Ch. III)-do-/25684, dated 7-11-69	(Ch. 109) 130057-CI (ASO-I)-69/385, dated 7-11-69
4.	23-12-69 to 22-3 70	(Ch. 123)-do-4 890, dt. 4-3-70 upto 28-2-70	(Ch. 143) 4072-CI (ASO-I)-70, dated 20-4-70

Sham Dass Bhalla v. The State of Punjab and others
ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਟੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ (G. R. IV Rajindra, ੭.) 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਦੇ ਮਤ ਨੰ. 749 ਰਾਹੀਂ 12 ਜੁਲਾਈ, 1969 ਤੋਂ
ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ) ਵਜੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ) ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ 4/6 ਮਈ, 19/0 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਸਤੇਦਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ) ਵਜੋਂ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ 23 ਮਾਰਚ, 1973 ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਧਾਰ.

(4) ਸ੍ਰੀ ਸੀ ਐਸ ਭੱਲਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਨੂੰ 21 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਦੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਡਿੰਗ ਐਂਡ ਰੋਡਜ਼ ਬ੍ਰਾਂਚ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਨਿਸਿਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ 29 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ—vid? ਇਸ ਦਾ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 1380, ਮਿਤੀ 29 ਮਾਰਚ, 1971।

(5) 1976 ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਮਿਉਂਸਪਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ 23 ਦਸੰਬਰ, 1976 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਨਾਮ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(6) 1977 ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; 1,— 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1979 ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਰਾਹੀਂ। ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਐਨ.ਡੀ. ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਬਾਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, 20 ਜਨਵਰੀ, 1933 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1978 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

(8) ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

Sham Dass Bhalla v. The State of Punjab and others

(G. R. Majithia, J.)

(9) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਟਾਪਗੈਪ ਵਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ 'ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ' ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ 4/6 ਮਈ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਡਹਾਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ - ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਧਾਰਾ 38 (2) ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦਾ)। ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੰ. 3 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਸਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ।

(10) ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ, 1 ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ: -

"2. xxx xxx xxx ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਜ਼ੀ/ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਸਟਾਪ-ਗੈਪ ਵਿਵਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, 4/6 ਮਈ, 1970 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ' ਐਡਹਾਕ ' ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਰਸਮੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 4/6 ਮਈ, 1970 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਤੇ ਦੱਸੀ ਗਈ ਉਸਦੀ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

(11) ਇਹ ਤੱਥ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ) ਵਜੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਰਾਹੀਂ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਤੀਆਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਆਚਰਣ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ, ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੁੱਚਪੁਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਗੱਲ ਇੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਜ ਨੂੰ - ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਰੋਕਥਾਮ ਉਪਾਅ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ।

(12) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ 22 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਜਨ ਸਿਹਤ) ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਮਈ 4/6, .1970 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਵੀ 23 ਮਾਰਚ, 1970 ਤੋਂ ਰੈਗੂਲਰ ਹਾਸੀਸ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਯਮ 30 ਜੂਨ 1978 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੀ. ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਆਫ਼ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ hb ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ

Sham Dass Bhalla v. The State of Punjab and others
(G. R. Majithia, J.)

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਜਾਰੀ ਰਹੀ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਇਰੈਕਟ ਰਿਕਰੂਟ ਕਲਾਸ-2 ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਫਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਸਵਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

“13. xxx xxx xxx ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਕਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 14 ਅਤੇ 16. ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਉਪਲਬਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਸਟਾਪ-ਗੈਪ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯੁਕਤੀ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਤਮਕ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਅਸਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਮਾਨਤਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਟਾਇਰ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੇਵਾ। ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ v. - ਬੀਮਾਰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੋਣਾ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਣਗਿਣਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਲੇਸ਼ਵਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ, (1981) 1 ਐਸਸੀਆਰ 449: (ਦੇਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 41) ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਾਟਰ ਸਪਲਾਈ ਸੀਵਰੇਜ ਡਿਸਪੇਂਜ਼ਲ ਸਮੇਤ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਕੇ. ਕਸ਼ਯਪ, (1989) Supp. 1 SCC 194: (AIR 1989 SC 278), ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(13) ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

(14) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 22 ਮਾਰਚ, 1969 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 4/6 ਮਈ, 1970 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ 21 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ,

(1) A.I.R. 1990 S.C. 1607

ਭਾਵ ਮਾਰਚ-22, 1969 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਆਰਜ਼ੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ 40 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। 23 ਦਸੰਬਰ, 1976 ਅਤੇ ਅਕਤੂਬਰ 12, 1979 ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। -ਉਸ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਜ਼ੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੁੱਟ ਨੋਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ II f ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"10. ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ। - ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪੱਧਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਸਿੱਧੇ ਪੁਨਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ , ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅੰਤਰ- ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੋਟ ਕਰੋ। -ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਜ਼ੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

(15) ਇਹ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ-ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਐਕਟ')। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ GSR 66/PA 42/76/s ਦੁਆਰਾ। 71/78, ਮਿਤੀ 21 ਜੂਨ, 1973 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਤੁਰੰਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 71 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ। ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ 'ਕਾਨੂੰਨ' ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਹੁਕਮ ਚੰਦ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ, ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ :-

“ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਧਾਰਾ

ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਹੈ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕਤਾ ਭਾਗ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। . ਅੰਤਰੀਵ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਭਵ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੰਸਥਾ ਆਪਣੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਇੱਕ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ (ਦੇਖੋ ਕ੍ਰੇਜ਼ ਐਂਡ ਸਟੈਚਿਊਟ ਲਾਅ, ਪੰਨਾ 297 ਛੇਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ)।”

(16) ਇਹ ਜੋਐਸਆਰ ਨਿਯਮ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੁਟਨੋਟ ਦਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਨੋਟ ਸਟਾਪ-ਗੈਪ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਡਾਇਰੈਕਟ ਰਿਕਰੂਟ ਕਲਾਸ 11 ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਫਸਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ *ਤਜਵੀਜ਼ ਨਿਯੁਕਤੀ* ਦੀ ਮਿਆਦ। ਨੋਟ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਨਿਰਮਾਣ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨੇਗੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ *ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ* ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਵੀ ਸੀ। ਆਲ *ਸੇਂਟਸ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (3) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"112. ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨੇਗੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ *ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ* ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ, ਬਾਰੂਵਾ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੀ. 109 ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ: "ਓਪਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ:

"ਕਈ ਵਾਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਘੇਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"

(3) (1980) 2 SCC 478.

ਪੀ.ਸੀ.ਵਾਧਵਾ, ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ. v. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (ਆਰ. ਐੱਸ. ਮੋਗਿਆ, ਜੇ.)

(17) ਜੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਟੋਰੀਯੋਗ ਸਿੱਟਾ 'ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਫੁਟਨੋਟ ਸਿਰਫ ਆਰਜ਼ੀ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਥਾਈ ਨਿਯੁਕਤੀ 'ਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 20 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ The ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ , ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਮੌਰੀਆ, ਜੇ .

ਪੀਸੀ ਵਾਧਵਾ, ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ., -ਅਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 108 ਆਫ 1986।

3 ਅਕਤੂਬਰ, 1990

ਭਾਰਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸੇਵਾ (ਤਨਖਾਹ) ਨਿਯਮ, 1954- ਆਰ.ਐਲ. 9, ਸਕ. ਇਲ- ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਕਾਡਰ ਪੋਸਟ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾਉਣਾ- ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਰੈਂਕ ਦੀ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਕਾਡਰ ਪੋਸਟ- ਬਦਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ - ਪੋਸਟ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਬਦਲੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ.

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ 'ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ' ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਕ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਆਰ.ਐਲ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ 9(1) ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੀ , ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪੋਸਟ ਦੇ ਬਦਲ ਦੁਆਰਾ

